

sige, at vort Partis Formand klart har udtalt en Tilkendgivelse med Hensyn til det politiske Spørgsmaal, som har været fremdraget. Jeg slutter mig ganske til, hvad vor Formand har udtalt, men vil dog gøre et Par Tilføjelser, da der, navnlig efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen fremsatte, synes at være nogen Uklarhed med Hensyn til, hvad det egentlig drejer sig om i dette Spørgsmaal.

Den Ordførertale, det ærede Medlem Hr. Povlsen holdt forleden paa det radikale Partis Vegne, var jo et, lad os sige, temmelig kraftigt Angreb paa Lovligheden af, hvad Kirkeministeren har foretaget i denne Sag. Jeg forstaa meget vel, at et saadant Angreb kan være Genstand for politiske Overvejelser om, hvorvidt der findes Basis for en Regering, der har en Kirkeminister, som man mener handler ulovligt, handler imod, hvad Valgmenighedsloven siger, og som altsaa det ærede Medlem Hr. Povlsen aldeles usminket anklager for at have forbrudt sig imod, hvad denne Lov paalægger ham. Jeg vil gøre Tingets Medlemmer opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Povlsen altsaa ønsker, at dette Spørgsmaal sættes under Debat. Naar det ærede Medlem Hr. Povlsen i en kort Bemærkning derfor synes at ville skubbe dette Spørgsmaal over til, at det skulde være vort Parti, der tager Initiativet til et Angreb paa Regeringen her, forekommer det mig unægtelig, at det maa gaa paa samme Maade, som naar man udslynger en Boomerang, der, efter hvad man fortæller, vender tilbage til den, der kastede den, altsaa i dette Tilfælde vender tilbage i det ærede Medlems Hoved og rammer det temmelig føleligt. Det er nemlig ganske klart, at hvis det ærede Medlem vil foreslaa en Dagsorden eller søge at rejse denne Sag, vil det fremgaa tilstrækkelig tydeligt af Forhandlingerne, at det ikke er det konservative Parti, der i saa Tilfælde agerer Basis, om jeg saa maa sige. Socialdemokratiets egne Medlemmer kan man naturligvis være sikker paa, men ogsaa hele Venstre maa antages i saa Tilfælde at ville give den højtærede Kirkeminister et Tillidsvotum, thi endogsaa det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen var jo klar over, at Afgørelsen i Ryslingesagen var holdt indenfor Lovens Grænser. Det var kun, om jeg saa maa sige, den moralske eller religiøse Side af Sagen, det ærede Medlem ankedede over; han mente, at Udviklingen i det lange Løb vilde give Kirkeministeren Uret. Og jeg vil dog oprigtig talt antage, at det ærede Medlem Hr. Povlsens egne Meningsfæller vanskeligt vil kunne finde

sig paa hans Side. Jeg har ligeledes en Mistanke om, at det ærede Medlem Hr. Povlsen, hvis han havde været i den nuværende Kirkeministers Sted, vilde være blevet nødt til at afgøre denne Sag paa ganske samme Maade, thi det drejer sig ganske simpelt om en Lovovertrædelse fra Rørdams Side, idet han har paataget sig en Forpligtelse, afgivet et Præsteløfte, der bl. a. paalægger ham at følge Folkekirkenes Forskrifter, og dertil hører aldeles uomtvisteligt ogsaa dens Ritual.

Saa er der den anden Side af Sagen, idet den højtærede Kirkeminister har fremsat dette Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, der skal drøfte Folkekirkenes Anliggender. Det er med Rette blevet fremhævet af Venstres Ordfører, at Meningerne om dette Udvalg aabenbart ikke er aldeles ens. Jeg gad vide, om det vil være politisk klogt af det ærede Medlem, der var Ordfører for det radikale Parti, at forsøge, om jeg saa maa sige, at vælte denne Regering paa Grundlag af, at den har fremsat et Forslag om, at man skal drøfte visse Spørgsmaal, drøfte, vel at mærke ikke — saaledes som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen sagde — kun Spørgsmaalet om Adskillelse mellem Stat og Kirke, thi man maa have læst den første Paragraf i Lovforslaget meget daarligt, hvis man opfatter det paa den Maade. Det er naturligvis det Haab, som kan næres fra enkelte Sider om Resultatet, men Lovforslaget gaar jo aldeles ikke ud paa at bestemme, hvad Resultat man skal komme til. Jeg mener, det vilde være et meget tyndt Grundlag for det radikale Parti at gaa ud til Valg paa, hvis det havde foranlediget en Afstemning paa dette Grundlag: at vore Kolleger — i alt Fald hvad Regeringsbasis angaar — har været saa uforskammede imod os at fremsætte et Lovforslag om, at man skal overveje visse Spørgsmaal, der er brændende indenfor Folkekirken, dog uden noget som helst Paalæg om, hvad Resultat man skal komme til. Jeg vilde i alt Fald meget gerne se det ærede Medlem Hr. Povlsen drage de praktiske Slutninger af de skarpe Udtalelser, han kom med, hvad enten nu det ene eller det andet Synspunkt er det overvejende for ham, og saa vil jeg i øvrigt henholde mig til den Udtalelse af Statsministeren, jeg læste i Bladene for nogle Dage siden, at det er det radikale Parti, der har Ordet med Hensyn til at opsiges Samarbejdet.

Min Opfattelse er altsaa denne, at det ærede Medlem Hr. Povlsen ved denne Lejlighed som ved flere andre har vist sig som en meget daarlig Politicus, og jeg har